Dosarul nr. 5r-177/2024
4-23099401-48-5r-11072023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

30 septembrie 2024 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională pornită în baza contestației depuse de Ursu Sergiu împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria MAI05 973820 din 7.06. 2023 în baza art. 236 al. (1) Cod contravențional,-

A constatat:

La 7 iunie 2023, agentul constatator al Inspectoratul Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare ”Centru” Ciobanu Dumitru a întocmit procesul- verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 973820 prin care Ursu Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare.

La 21 iunie 2023, cu nr. de intrare „2343”, petiționarul Ursu Sergiu a înaintat o contestație, prin care a solicitat instanței să fie anulat procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 1910 2907 1247 8002 din 7 iunie 2023 și decizia de sancționare prin care i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 600 lei și 3 puncte de penalizare, încetarea procesului contravențional în privința lui Ursu Sergiu, pornit în baza art.236 alin.(1) Cod Contravențional (f. d. 25).

În motivarea acesteia a indicat că la 7.06.2023 agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție nr. 1910 2907 1247 8002 pentru faptul că: „*conducătorul auto a depăşit limita de viteză în afară localităţii”*, iar acțiunile săvârșite de contravenient au fost încadrate acțiunea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod Contravențional.

Contestatarul Ursu Sergiu a susținut că la 7 iunie 2023 aproximativ ora 12:00 se deplasa în direcția mun. Chișinău, având în salon mașinii 3 prieteni, astfel în timpul deplasării a fost sancționat de agentul de patrulare Ciobanu Dumitru care i-a solicitat actele la control și fără a îi explica motivele staționării a plecat cu actele lui în direcția mașinii de poliție de patrulare.

Totodată a menționat că după o perioadă de timp agentul de patrulare s-a apropiat de mașina sa și i-a comunicat că chipurile ar fi încălcat regulamentul circulației rutiere, spunându-i că a întocmit 3 procese verbale în privința sa.

În aceeași ordine de idei reține că drept urmare a circumstanțelor descrise în procesul –verbal cu privire la contravenție reflectă o situație ireală, iar sancționarea s-a

produs în condiții tendențioase.

Petiționarul Ursu Sergiu, în cadrul ședinței de judecată a susținut contestația.

Reprezentantul petiționarului Lupan Vadim a solicitat admiterea contestației și anularea procesului verbal.

Agentul constatator Ciobanu Dumitru în ședința de judecată nu s-a prezentat procedura citării legale fiind respectată.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie săîntreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator, nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, care se desfăşoară în termeni restrânşi prevăzuţi de legea contravenţională.

Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenţionale prezentate în şedinţa de judecată, audiind opinia contestatarului la proces, instanţa de judecată consideră întemeiată contestaţia înaintată, urmând a o admite şi a dispune anularea procesului verbal cu privire la contravenție și decizia cu privire la aplicarea sancţiuni contravenţionale, din considerentele expuse infra.

La 7 iunie 2023, în privinţa cet. Ursu Sergiu a fost încheiat proces–verbal în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că verificând aspectul respectării termenului legal prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional contestaţia înaintată de către petiționarul Ursu Sergiu, este depusă în termen.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate a agentului constatator de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului, după caz, către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În conformitate cu art. 425 alin.(1), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Constatările trebuie să se bazeze pe probe apte să demonstreze situația de fapt reținută. Or, în conformitate cu art. 435 alin. (1) și (4) Cod contravențional, probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Prezumția de nevinovăție poartă și asupra sarcinii probei, care revine agentului constatator, iar de eventuala situație de îndoială profită petentul (Austria vs. Italia, Annuaire de la Convention, voI. VI).

Potrivit prevederilor art. 381 alin. 4 din Codul contravenţional al RM, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În cadrul examinării prezentei cauze contravenţionale s-a stabilit că Ursu Sergiu a fost recunoscut vinovat, de către agentul constatator, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, pentru faptul că conducătorul auto a depășit regimul de viteză cu 16 km/oră deplasându-se cu 106 km/oră în afara localității.

În cazul de faţă agentul constatator acuză cet. Ursu Sergiu de săvârşirea unei contravenţii fără a prezenta careva probe şi a demonstra „dincolo de orice dubiu rezonabil” vinovăţia acestuia, motiv din care instanţa consideră că vinovăţia imputată contravenientului nu a fost dovedită în şedinţa de judecată, motiv din care acesta nu poate fi supus sancţiunii contravenţionale şi nici declarat vinovat atât timp cât vinovăţia acestuia nu a fost demonstrată întru-un proces de judecată echitabil.

Este notabil că instanţa judecătorească nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în procesul verbal cu privire la contravenție. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea contravenției nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea contravenientului.

Astfel, instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie. În alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului - neconfirmate prin alte mijloace de proba - pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicarea unui alt principiu de drept, şi anume principiul *in dubio pro reo*.

Pe cale de consecinţă instanţa de judecată conchide că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie şi a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor constatări nefiind prezentate careva probe care să demonstreze prezenţa în acţiunile lui Ursu Sergiu elementele constitutive ale componenţei de contravenţie stabilite la art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

Astfel, în susţinerea circumstanţelor consemnate de către agentul constatator în procesul- verbal întocmit lipsesc alte careva probe, fapt ce denotă că de către agentul constatator au fost ignorate prevederile art. 440 Cod contravenţional, iar procesul-verbal întocmit se bazează doar pe opinia personală a acestuia.

Pe cale de consecinţă, dacă în urma procesului de interpretare şi apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravenţională, prezumţia de nevinovăţie nu este înlăturată, iar dubiul existent va fi interpretat în favoarea celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăţiei sale.

Cu atât mai mult că agentul constatator, pe lîngă procesul-verbal cu privire la contravenţie nu a anexat careva acte, înscrisuri, care ar confirma cu certitudine vinovăţia contravenientului.

Respectiv, agentul constatator nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă şi utilă în susţinerea învinuirii aduse, astfel, că instanţa de judecată reţine că agentul constatator nu a stabilit vinovăţia contestatarului aşa cum nu a prezentat careva probe în acest sens.

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) al Codului Contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. Reieşind din considerentul că pe cazul dat există doar poziţia agentului constatator şi, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, instanţa de judecată reţine că fapta contravenţională nu a fost probată.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului Contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei. Reieşind din circumstanţele enunţate raportate la norma de drept nominalizată, instanţa de judecată consideră necesar de a înceta procesul contravenţional în privinţa lui Ursu Sergiu.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 448, 460 – 463 Cod contravențional al Republicii Moldova, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Contestația depusă de Ursu Sergiu împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. MAI05 973820 din 7.06. 2023 în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, se admite.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI05 973820 din 7.06. 2023 întocmit în privința lui Ursu Sergiu în baza art. 236 alin.(1) Cod contravențional și se încetează procesul contravențional în privința acestuia.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Străşeni.

Președinte de ședință
Judecătorul ***Iana Talmaci***